

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1928

N:o 1—4

Innehåll: N:o 1. Ålands landstings beslut angående tiden för nästa skjutshållningsperiod.
N:o 2. Ålands landstings beslut angående skjutslegan under skjutshållningsperioden 1929—1931.
N:o 3. Ålands landstings beslut om antagande av lag om sättet för skjutshållningens utgörande inom landskapet Åland.
N:o 4. Ålands landstings beslut om antagande av lag angående innehavares av tjänst eller befattning i landskapet Åland rätt till pension.

N:o 1.

Ålands landstings beslut angående tiden för nästa skjutshållningsperiod.

Utfärdat i Mariehamn den 15 mars 1928.

På framställning av Ålands landstingsnämnd har Ålands landsting beslutit, att nästkommande skjutshållningsperiod, som vidtager den 1 januari 1929, skall omfatta åren 1929, 1930 och 1931.

Mariehamn den 19 november 1927.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Oscar Bomanson
vicetalman.

N:o 2.

Ålands landstings beslut

angående skjutslegan under skjutshållningsperioden 1929—1931.

Utfärdat i Mariehamn den 15 mars 1928.

På framställning av Ålands land-
skapsnämnd har Ålands landsting
beslutit,

att legan för skjuts under den tre-
åriga skjutshållningsperiod, som vid-
tager den 1 januari 1929, må utgöra
om vardag, för hästskjuts högst två
mark och för skjuts med automobil

högst tre mark per kilometer, med
iakttagande beträffande nämnda lega
i övrigt av bestämmelserna i § 18 av
Ålands landstings beslut om anta-
gande av lag angående skjutsväsen-
det i landskapet Åland, utfärdat den
30 juni 1924.

Mariehamn den 30 november 1927.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

talman.

Johannes Eriksson

vicetalman.

Oscar Bomanson

vicetalman.

N:o 3.

Ålands landstings beslut

om antagande av lag om sättet för skjutshållningens utgörande i landskapet Åland.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 27 januari 1928.

Utfärdat i Mariehamn den 15 mars 1928.

På framställning av Ålands land-
skapsnämnd har Ålands landsting an-
tagit nedanstående

Landskapslag

om ändring i sättet för skjutshållnin-
gens utgörande inom landskapet Åland.

§ 1.

Den i landskapslagen angående
skjutsväsendet i landskapet Åland,

utfärdad den 30 juni 1924, stadgade
skyldigheten för skjutsanstalt att verk-
ställa hästskjuts, skall med utgången
av år 1928, utom i fall som nedan
nämnas, upphöra, och sådan anstalt
vara skyldig att för resandes fram-
befordrande använda automobil.

Båtskjuts i skärgården och över
sjöpassen skall utgöras med motordri-
ven farkost, såvida icke rådande men-
före härför utgör hinder.

§ 2.

Vid skjutsanstalterna i skärgården samt vid övriga skjutsanstalter under rådande menföre vintertid, eller då trafik med motorfordon på grund av vägnätets tillstånd eller annan orsak är av myndighet förbjuden, må skjutsningen utgöras med häst i enlighet med föreskrifterna i landskapslagen angående skjutsväsendet.

§ 3.

Å landskapsnämnden ankommer att

Mariehamn den 30 november 1927.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Oscar Bomanson
vicetalman.

N:o 4.

Ålands landstings beslut

om antagande av lag angående innehavares av tjänst eller befattning i landskapet Åland rätt till pension.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 17 februari 1928.

Utfärdat i Mariehamn den 15 mars 1928.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

Lag

angående innehavares av tjänst eller befattning i landskapet Åland rätt till pension.

§ 1.

Ordinarie innehavare av landskaps-

närmare bestämma, vilka skjutsanstalter skola, i det avseende § 2 innehåller, anses såsom i skärgården belägna, ävensom om beskaffenheten av motorfordon och motordriven farkost, som för resandes frambefordrande vid skjutsanstalt användes.

§ 4.

Denna landskapslag träder i gällande kraft den 1 januari 1929.

tjänst eller fast befattning, som enligt Ålands landstings beslut om antagande av lag angående grunderna för avlöning i landskapets tjänster och befattningar, utfärdat den 8 juni 1925, åtnjuter grundlön, är vid avgång från tjänsten eller befattningen berättigad till livstidspension ur landskapets medel i enlighet med vad i denna lag stadgas.

På grund av avtal eller för viss tid i landskapets tjänst eller fast befattning anställd person tillkommer pension endast för såvitt därom vid avtalets ingående överenskommits eller särskilt stadgats, och skall därvid i tillämpliga delar beaktas, vad i denna lag säges om deras pensionsrätt, vilka åtnjuta grundlön.

Beslut angående pension för i § 1 mom. 2 av denna lag omförmälda personer fattas av landskapsnämnden.

§ 2.

Allmän förutsättning för erhållande av pension är:

att innehavare av tjänst eller befattning uppnått sextiotre års ålder eller den tidigare åldersgräns, vid vilken han tilläventyrs kan skyldigkännas att avgå, eller att han därförinnan till följd av kroppsslyte eller nedsatta kropp- eller själskrafter blivit varaktigt oförmögen att tjänsten eller befattningen handhava; och

att han därjämte, förutom det i § 7 mom. 1 nämnda fall, innehar minst tio till pension berättigade tjänsteår.

Av landskapsnämnden kan bestämmas, att i särskilda tjänster och befattningar, vilkas beskaffenhet sådant påkallar, rätten till pension vidtager före sextiotre års ålder, dock icke tidigare än vid femtio års ålder.

§ 3.

Såsom pensionsår, vilka i landskapets tjänst anställd person får med avseende å rätt till pension tillgodoräkna sig, anses, förutom i de uti § 11 mom. 1 omförmälda fall, den tid han efter uppnådda trettio års ålder handhaft sådan landskapets tjänst eller befattning, vars innehavare enligt denna lag är berättigad till pen-

sion, eller den tid han, efter att hava uppnått sagda ålder, eljest regelbundet under myndighets inseende tillbragt i landskapets tjänst.

Handhavande av bisyssla medför icke rätt till räknande av pensionsår.

Då rätt till erhållande av pension inträder före 63 års ålder, vidtager i föregående moment nämnd rätt till beräkning av pension lika många åldersår före uppnådd trettio års ålder, dock icke tidigare än vid uppnådd tjugufem års ålder.

§ 4.

Med avseende å rätt att tillgodoräkna sig tjänsteår för pension skall den tid tjänsteman innehaft sådan tjänst eller befattning i republiken, som berättigar till erhållande av pension, likställas med enahanda tid i landskapets tjänst.

Person, som från kommuns, religions-samfunds eller enskild tjänst övergått till landskapets tjänst och på grund av de bestämmelser, vilka uti sådant avseende av landskapsnämnden utfärdas, är berättigad att med avseende å ålderstillägg tillgodoräkna sig tjänstetid, äge rätt att för erhållande av pension räkna sig till godo tre fjärdelar av den tid han eller hon, efter att hava fyllt trettio år, innehaft till ålderstillägg berättigande befattning, med den begränsning likväl, att person, som övergått i landskapets tjänst, och vilken efter att hava uppnått pensionsålder eller vid avgång därförinnan ur landskapets tjänst, på grund av sistnämnda tjänst har mindre än tio pensionsår, icke är berättigad att i avseende å pension tillgodoräkna sig den tid han innehaft i förutnämnda befattning. Understiger sagda tjänstetid före övergången i landskapets

tjänst ett år, tillgodoräknas densamma icke i avseende å pension.

§ 5.

Hava i landskapets tjänst under förloppet av de åldersår, då pensionsår beräknas, inträffat avbrott, sammanräknas vid bestämmandet av pensionsåren de skilda tjänstetiderna.

Såsom i föregående moment nämnt avbrott anses likväl icke den tid, under vilken i landskapets tjänst anställd person varit

a) tjänstledig under samma kalenderår högst tre månader för sjukdom eller en månad för annan orsak;

b) i åtnjutande av stadgad semesterledighet;

c) till följd av i tjänsten ådragen skada eller genom tjänsteutövning vållad sjukdom eller till följd av offentligt uppdrag tjänstledig eller förhindrad att sin befattning handhava; eller

d) utan orsak avhållen från utövning av sin tjänst eller befattning.

Då tjänsteåret indelas i terminer, beräknas frånvaro under en termin från tjänsteutövning såsom sex månader samt kortare frånvaro under terminen såsom femtio procent längre tid än den verkliga tiden.

Landskapsnämnden må bevilja rätt att i pensionsår inberäkna sådant avbrott, under vilket i landskapets tjänst anställd person under de åldersår, då pensionsår beräknas, varit tjänstledig för vetenskapligt arbete eller studieresa eller för annan liknande orsak.

§ 6.

Full pension utgår med sextio procent av de i § 3 av ovannämnda landskapslag av den 8 juni 1925 angående grunderna för avlöning i land-

skapets tjänster och befattningar fastställda grundlöner, dock sålunda, att att högsta pension skall utgöra 30,000 mark.

Tio pensionsår berättiga till tio trettiondedelar av hel pensions belopp och varje därpåföljande fullt pensionsår ytterligare till en trettiondedel därav, intill dess fullt pensionsbelopp uppnås. Därpå följande tjänstetid medför icke rätt till större pension.

Tjänst eller befattning, som till följd av därmed förenade särskilda löneförmåner hänförts till lägre avlöningsklass, än den på grund av sin beskaffenhet bort tillhöra, skall vid bestämmandet av pension hänföras till avlöningsklass, motsvarande tjänstens beskaffenhet.

§ 7.

Nödgas innehavare av sådan tjänst eller befattning, som enligt denna lag berättigar till pension, till följd av i tjänsteutövningen ådragen kroppsskada eller sjukdom, såsom oförmögen till landskapets tjänst, därifrån avgå, kan honom tilldelas full pension, oberoende av om han uppnått den ålder, från vilken rätt till beräkning av pensionsår vidtager samt av pensionsårens antal. Har han själv avsiktligt ådragit sig skadan eller väsentligen därtill medverkat, kan honom helt och hållet förvägras pension eller dess belopp enligt prövning nedsättas.

Vägrar innehavare av tjänst eller befattning, som i följd av vid tjänsteutövning ådragen kroppsskada eller sjukdom icke blivit helt och hållet oförmögen till landskapets tjänst, att, efter det han förklarats vara i stånd att handhava annan landskapets tjänst eller befattning, mottaga sådan honom erbjuden tjänst eller befattning, tillkommer honom icke större pension,

än den, vartill han på grund av sina pensionsår enligt denna lag är berättigad.

§ 8.

Då innehavare av landskapstjänst eller -befattning till följd av försvagad hälsa, ådragen skada eller annan orsak, som av honom själv icke förvållats, blivit transporterad till annan tjänst eller befattning, för vilken pensionen är mindre än den, som är förknädd med hans förra tjänst eller befattning, erhåller han vid avgång från tjänsten pension enligt den avlöningsklass, till vilken hans förra tjänst eller befattning hörde.

§ 9.

Pension må av därtill berättigad person icke samtidigt åtnjutas för flere än en landskapets tjänst eller befattning.

§ 10.

Innehavare av landskapstjänst eller -befattning, som av domstol dömts till avsättning eller genom myndighets beslut blivit skild från tjänsten, går sin rätt till pension förlustig.

§ 11.

Innehavare av landskapstjänst eller -befattning, som därifrån entledigas på grund av ålder eller kroppsslyte eller nedsatta kropps- eller själskrafter, erhåller pension på grund av sina pensionsår, och räknas då alla hans tjänsteår såsom pensionsår.

Angående rätt till pension i det fall, att tjänst indrages, kommer framdeles att särskilt stadgas.

§ 12.

Rätt till erhållande av pension från landskapet upphör, utom i § 10 nämnda fall:

a) vid förlust av medborgarskap i riket;

b) då pensionstagare utan avbrott vistats i utlandet tre år och icke av landskapsnämnden berättigats att under denna tid uppbära pension;

c) om pensionstagare utan vederbörligt tillstånd inträder i främmande makts tjänst; samt

d) om pensionstagare dömes till förlust av medborgerligt förtroende för alltid eller för viss tid, eller för i landskapets tjänst eller befattning begånngen tjänsteförbrytelse till straff, som i strafflagen stadgas i stället för avsättning från tjänsten.

Därest den, som förlorat medborgarskap i riket, återvunnit detsamma ävensom då pension förverkats av orsaker, som ovan i punkterna b) och c) nämnas, kan landskapsnämnden på ansökan återgiva rätt till pension, men vare likväl de olyftade pensionsbeloppen förverkade.

Till pensionstagare, som utstår ovillkorligt frihetsstraff, erläggas för strafftiden icke pension.

§ 13.

Blir någon, efter det honom på grund av landskapstjänst beviljats ordinarie pension, ordinarie innehavare av till pension berättigande statstjänst eller -befattning eller landskapstjänst eller -befattning, må han ej, så länge han är i nämnda tjänster, lyfta sin tidigare pension. Efter avskedstagandet från nästnämnda landskapstjänst eller -befattning tillkommer honom pension efter den däri åtnjutna grundlönen, såframt pensionen enligt denna beräkning är större eller lika stor som den tidigare beviljade pensionen, men skulle den nya pensionen bliva mindre än den tidi-

gare beviljade, äger han uppbära sin förra pension.

§ 14.

Förordnas person, som på grund av stats- eller landskapstjänst åtnjuter pension, att såsom vikarie eller tillsvidare handhava landskapstjänst eller -befattning, äger landskapsnämnden bestämma, huru stor del av den till tjänsten eller befattningen hörande grundlönen eller arvudet skall åt honom erläggas utöver pensionen.

§ 15.

Har pensionsbelopp icke lyftats inom tre år efter förfallodagen, inbesparas detsamma till landskapet.

§ 16.

Innehavare av till pension berättigande landskapstjänst eller -befattning bör vid anhållan om avsked från sin tjänst eller befattning samtidigt eller senast inom sex månader efter det han undfått avsked anhålla om pension, vid äventyr att han, där han icke kan visa laga förfall, går sin rätt till pension förlustig.

§ 17.

Anser någon, att honom förvägrats sådan pension, vartill han enligt denna lag är berättigad, söke i beslutet änd-

ring hos Högsta förvaltningsdomstolen inom trettio dagar, räknat från delgåendet därav.

§ 18.

Pension utbetalas å landskapsnämndens kamrerarkontor kvartalsvis i början av sista månaden av varje kvartal, så länge pensionstagaren lever.

Pension erlägges för hela den månad, varunder pensionstagare avlidit.

§ 19.

Person, som åtnjuter pension med stöd av denna lag, är skyldig att med avseende å pensionen underkasta sig de bestämmelser, som möjligen komma att utfärdas i lag angående allmän ålderdoms- och invaliditetsförsäkring.

§ 20.

Har rätt till uppbärande av ett eller flere pensionsbelopp blivit förverkad, skall anteckning därom göras i pensionsbrevet, då detsamma för lyftande av pension uppvisas.

§ 21.

Beträffande sådana lärares pensionsförmåner, vilka äro anställda vid landskapets lärdomsskola, folkskolväsendet och sjöfartsläroverk, gälle vad därom är särskilt stadgat.

Mariehamn den 30 november 1927.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Oscar Bomanson
vicetalman.